

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/185/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112212403
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4112212403.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Prievozská 6/A, Bratislava, proti odporcovi: R. U., bytom Z. X/X, O. X, za účasti vedľajších účastníkov na strane odporcu: 1. Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, zast.: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom ul. Sov. Hrdinov 163/66, 08901, Svidník, 2. Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Petrovská 10, 90901, Skalica, zast. JUDr. Jozef Kemp, advokát, Nám. Josipa Andriča 1, 90025, Chorvátsky Grob, o zaplatenie sumy 453,68 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu v 1. rade proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 9C/277/2013-45 zo dňa 15. októbra 2013 (v spojení s opravným uznesením č. k. 9C/277/2013-89 zo dňa 20. januára 2014), takto jednohlasne

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Nitra ako súd prvého stupňa odmietol odpor vedľajšieho účastníka na strane odporcu v 1. rade zo dňa 10.4.2013, čo s poukazom na obsah spisu a citované ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (OSP - zákon č. 99/1963 Zb. - § 93 ods. 1 a 4, § 172 ods. 1 a § 174 ods. 3) odôvodnil tým, že vedľajší účastník vstúpil do konania pred vydaním platobného rozkazu z vlastného podnetu, pričom navrhovateľ ani odporca proti platobnému rozkazu odpor nepodal. Občiansky súdny poriadok neobsahuje výslovne ustanovenia o možnosti vedľajšieho účastníka podať odpor proti platobnému rozkazu, túto možnosť dáva v § 172 ods. 1 OSP len odporcovi. V ustanovení § 201 OSP je upravené, že vedľajší účastník môže podať odvolanie, len ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom. V prebiehajúcom konaní však nevyplýva žiadny spôsob vyrovnania vzťahu medzi odporcom a vedľajším účastníkom, a preto je súd toho názoru, že vedľajší účastník môže podať odpor len v prípade, ak ho zároveň podá aj odporca. Takémuto postupu zodpovedá aj obsah ustanovenia § 93 ods. 4 OSP, t.j., aby úkony vedľajšieho účastníka neodporovali úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje. Z uvedeného ustanovenia je možné vyvodiť záver, že ak sám odporca proti platobnému rozkazu odpor nepodal, tak nárok z neho vyplývajúci uznala podanie odporu vedľajším účastníkom by odporovalo úkonu odporcu, ktorý s obsahom platobného rozkazu vyjadril konkludentný súhlas, keďže sa proti nemu zákonným spôsobom nebránil. Preto súd v zmysle ustanovenia § 174 ods. 3 OSP odpor ako podaný neoprávnenou osobou odmietol, pretože OSP neupravuje právo vedľajšieho účastníka podať odpor proti platobnému rozkazu. OSP výslovne ustanovuje prípad, kedy dôjde k zrušeniu platobného rozkazu a to iba za predpokladu, že odporca podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, to znamená, že právo podať odpor sa viaže výlučne na osobu odporcu.

Uvedené uznesenie včas podaným odvolaním napadol len vedľajší účastník na strane odporcu v 1.rade domáhajúci sa jeho zrušenia, čím sa ex lege zruší aj vydaný platobný rozkaz. Je presvedčený o tom, že názor súdu prvého stupňa neodzrkadľuje akútne potreby ochrany masy neinformovaných a rezignovaných spotrebiteľov práve v skrátenom konaní, keď drvivá väčšina spotrebiteľských vecí

sa na súdoch SR stále rieši vydávaním platobných rozkazov v rozpore s ustanovením § 172 ods. 9 OSP, keď súdy masovo vydávajú platobné rozkazy aj vo veciach, v ktorých sa uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy, odporcom je spotrebiteľ a zmluva obsahuje neprijateľné podmienky. V takýchto veciach je jedinou účinnou hospodárnou a efektívnou pomocou spotrebiteľovi predovšetkým vstup združenia na ochranu spotrebiteľov ako vedľajšieho účastníka do konania, a preto je potrebné vykladať zákon tak, že združenie tak môže urobiť až do právoplatného skončenia veci a podanie odporu môže uskutočniť v zákonnej lehote, platné právo takémuto výkladu jeho oprávnení v skrátanom konaní explicitne nebráni. Je preto zásadne nesprávna právna argumentácia súdu prvého stupňa, že nie je oprávnenou osobou na podanie odporu, ak vstúpi do konania v dobe, kedy ešte platobný rozkaz nenadobudol právoplatnosť, keďže má rovnaké práva a povinnosti ako hlavný účastník na strane ktorého vystupuje a plynie mu samostatná lehota na podanie opravného prostriedku. Právnická osoba vystupujúca v konaní ako vedľajší účastník podľa § 93 ods. 2 OSP zavedeného až novelou OSP č. 384/2008 Z. z. s účinnosťou od 15.10.2008 je k vstupu do konania splnomocnená ex lege, v konkrétnom prípade zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa rozhodnutia súdneho dvora EU Sofidis C - 473/00 súd nemá aplikovať a prihladiť na také procesné pravidlo vnútroštátneho práva, ktoré vo svojich účinkoch bráni naplneniu myšlienky a zmyslu ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami zavedenej Smernicou Rady 93/13/EHS. Neprijateľnou je tiež právna úprava neumožňujúca súdu v konaní o vydanie platobného rozkazu preskúmať nekalú povahu zmluvných podmienok (rozsudok súdneho dvora EU vo veci Banco Español C-618/10). Je potrebné hlavného účastníka vyzvať, aby sa vyjadril k odporu, pokiaľ súhlas neposkytne, resp. ho odvolá, je následne potrebné tento úkon posúdiť podľa ustanovenia § 93 ods. 4 OSP. Nesúhlas hlavného účastníka s podaným odporcom musí byť „kvalifikovaný“, teda hlavný účastník ho musí urobiť so znalosťou veci a súd musí posúdiť osobnostné dispozície hlavného účastníka správne chápať význam úkonu vedľajšieho účastníka a musí posúdiť aj samotný úkon, či tento je v prospech hlavného účastníka. Nečinnosť odporcu nemôže byť v takom prípade považovaná za konkludentný súhlas. Odmietnutie odporu vedľajšieho účastníka je v rozpore s cieľmi Európskej únie pri zabezpečení vysokej ochrany spotrebiteľa a predstavuje znemožnenie realizácie procesných práv vedľajšieho účastníka, ktoré sú mu priznané v občianskom súdnom konaní, čím sa mu odníma možnosť konať pred súdom. Poukazuje na mimoriadne dôležité uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obdo/27/2012 z 27. augusta 2012 a tiež na označené uznesenia Krajského súdu v Prešove. Považuje preto za absurdné, aby sa mu nezákonným postupom súdu zabránilo ochrániť spotrebiteľa pred úžerou, nemorálnosťou a nečestnosťou a pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami a pred nekalými obchodnými praktikami.

K podanému odvolaniu sa vyjadril len navrhovateľ požadujúci zamietnutie podaného odporu vedľajšieho účastníka, nakoľko má za to, že právo podať proti platobnému rozkazu odpor vedľajšiemu účastníkovi neprináleží.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania a prihladiajúc i na prípadné (ale nezistené) vady konania pred súdom prvého stupňa majúce za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1 a 3 OSP) a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa ustanovenia § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdiť.

Nakoľko sa odvolací súd plne stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa obsiahnutými v napadnutom rozhodnutí, na tieto aj ako na svoje pre ich správnosť len poukazuje a opakovať ich preto nebude. Právnu otázku neprípustnosti odporu vedľajším účastníkom riešil Najvyšší súd SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 7Cdo/135/13 zo dňa 21.10.2013 tak, že takéto tvrdené právo vedľajšieho účastníka (rovnako) nevzhladol. Súd sám ex lege posudzuje možnosť vybavenia sporu zo spotrebiteľskej zmluvy platobným rozkazom a nemá povinnosť ho vydať, pričom zákonodarca, napriek zmenám Občianskeho súdneho poriadku v súvislosti s vedľajším účastníkom dôvod pre rozšírenie okruhu osôb oprávnených k podaniu odporu nevzhladol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.